

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

22 päivänä kesäkuuta 2023*

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin kansalaisuus – SEUT 20 artikla – Oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella – Päätös, jolla jäsenvaltio on evännyt oleskeluoikeuden kyseisen valtion kansalaisuuden omaavan alaikäisen lapsen vanhemmalta, joka on kolmannen maan kansalainen – Euroopan unionin alueen ulkopuolella elävä lapsi, joka ei ole koskaan oleskellut unionin alueella

Asiassa C-459/20,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht (Haagin alioikeus, Utrechtin istuntopaikka, Alankomaat) on esittänyt 10.9.2020 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 15.9.2020, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

X

vastaan

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Arabadjiev, varapresidentti L. Bay Larsen, joka hoitaa ensimmäisen jaoston tuomarin tehtäviä, sekä tuomarit P. G. Xuereb, A. Kumin (esittelevä tuomari) ja I. Ziemele,

julkisasiamies: J. Richard de la Tour,

kirjaaja: johtava hallintovirkamies M. Ferreira,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.2.2022 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- X, edustajinaan M. van Werven ja J. Werner, advocaten,
- Alankomaiden hallitus, asiamiehinnään M. K. Bulterman ja C. S. Schillemans,
- Tanskan hallitus, asiamiehinnään M. Jespersen, J. Nymann-Lindegren ja M. Søndahl Wolff,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

- Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller ja R. Kanitz,
 - Euroopan komissio, asiamiehinään C. Ladenburger, E. Montaguti ja G. Wils,
- kuultuaan julkisasiamiehen 16.6.2022 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 20 artiklan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Thaimaan kansalainen X ja Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (oikeus- ja turvallisuusasioista vastaava valtiosihteeri, Alankomaat; jäljempänä valtiosihteeri) ja jossa on kyse valtiosihteerin päätöksestä hylätä X:n oleskelulupahakemus.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- 3 X on oleskellut laillisesti Alankomaissa, missä hän oli avioliitossa Alankomaiden kansalaisen A:n kanssa. Tästä avioliitosta syntyi lapsi, joka on Alankomaiden kansalainen.
- 4 Tämä ennakkoratkaisupyyntöön esittämishetkellä 10-vuotias lapsi syntyi Thaimaassa, missä hän on elänyt äidin puoleisen isoäitinsä hoidettavana, sillä X palasi Alankomaihin lapsen syntymän jälkeen. Lapsi on aina asunut kyseisessä kolmannessa maassa eikä ole koskaan oleskellut Alankomaissa tai missään muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa.
- 5 Alankomaiden viranomaiset peruuttivat 22.5.2017 tekemällään päätöksellä X:n oleskeluoikeuden taannehtivasti 1.6.2016 alkaen eli siitä päivästä alkaen, jona A ja X tosiasiallisesti erosivat.
- 6 A:n ja X:n avioeropäätös annettiin 17.5.2018.
- 7 X sai 6.5.2019 tiedoksi valtiosihteerin päätöksen, jolla hänet määrättiin karkotettavaksi Bangkokiin (Thaimaa) 8.5.2019.
- 8 X haki oleskelulupaa 7.5.2019 Alankomaista tarkoituksenaan asua Alankomaiden kansalaisen B:n luona. Hakemusta arvioitaessa Alankomaiden viranomaiset selvittivät viran puolesta, oliko pääasian kantajalla mahdollisuutta saada johdettu oleskeluoikeus SEUT 20 artiklan nojalla voidakseen oleskella lapsensa kanssa unionin alueella.
- 9 Valtiosihteeri hylkäsi hakemuksen 8.5.2019 tekemällään päätöksellä muun muassa sillä perusteella, ettei kantaja voinut vedota SEUT 20 artiklan mukaiseen johdettuun oleskeluoikeuteen, sellaisena kuin unionin tuomioistuin on sen tunnustanut 10.5.2017 annetussa tuomiossa Chavez-Vilchez ym. (C-133/15, EU:C:2017:354).
- 10 Kantaja karkotettiin Bangkokiin 8.5.2019.

- 11 Valtiosihteeri hylkäsi 2.7.2019 tekemällään päätöksellä oikaisuvaatimuksen, jonka X oli tehnyt 8.5.2019 annetusta päätöksestä. X on tämän johdosta nostanut kanteen ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa ja väittää kanteessaan, että oleskeluoikeuden hylkäämisen vuoksi hänen lapseltaan on siitä huolimatta, että tällä on Alankomaiden kansalaisuus, evätty mahdollisuus oleskella unionissa ja että päätöksellä on tällä tavoin kyseenalaistettu niiden oikeuksien tehokas vaikutus, jotka lapsella on unionin kansalaisena.
- 12 Tässä yhteydessä X on korostanut, että hänen vastuullaan niin oikeudellisesti kuin taloudellisestikin ollut lapsi, johon hänellä on aina ollut tunneside, on täysin riippuvainen hänestä. Hän toteaa, että palattuaan Thaimaahan hän on huolehtinut lapsesta joka päivä. Lapsen isoäiti ei terveydentilaansa liittyvistä syistä enää kykene hoitamaan lasta. X on esittänyt, että hänelle on myönnetty lapsen yksinhuoltajuus 5.2.2020 annetulla Surinin alioikeuden (Thaimaa) tuomiolla.
- 13 Koska lapsi ei puhu englantia eikä hollantia, hän ei pysty kommunikoimaan isänsä kanssa, eikä hän ole ollut missään yhteydessä isäänsä vuodesta 2017 alkaen. X:n mukaan A:lla ei ole minkäänlaista tunnesidettä lapseen eikä A huolehdi lapsesta millään tavalla.
- 14 Valtiosihteeri väittää, että päätös, jolla X:n oleskeluoikeus evättiin, ei merkitse sitä, että lapsen pitäisi poistua unionin alueelta, koska tämä on oleskellut Thaimaassa syntymästään saakka. Automaattisesti ei voida myöskään katsoa, että X:llä on lapsen yksinhuoltajuus, sillä thaimaalaisen tuomioistuimen tuomiota, johon X on vedonnut, ei ole vahvistettu. X ei valtiosihteerin mukaan ole myöskään esittänyt näyttöä siitä, että hän on tosiasiallisesti huolehtinut lapsesta palattuaan Thaimaahan. Minkäänlaista objektiivista näyttöä ei ole siitä, että hänen ja lapsen välillä olisi riippuvuusuhde, jonka vuoksi lapsi joutuisi oleskelemaan unionin alueen ulkopuolella siinä tapauksessa, että X:ltä evättäisiin oleskeluoikeus. Lapsi on ollut erossa äidistään lähes koko elämänsä, ja on todennäköistä, että tämä on vaikuttanut hänen siteisiinsä ja näin myös riippuvuuteensa äidistä. A:n rooli lapsen elämässä ei myöskään vaikuta selvältä ja se, että X vakuuttaa, ettei A huolehdi lapsesta, on katsottava subjektiiviseksi toteamukseksi. Valtiosihteeri toteaa lisäksi, ettei X ole esittänyt näyttöä siitä, että lapsi haluaisi tulla asumaan Alankomaihin tai että olisi tämän lapsen edun mukaista, että hänen äidillään olisi oleskelulupa tässä jäsenvaltiossa.
- 15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, voidaanko periaatteita, jotka unionin tuomioistuin on vahvistanut 8.3.2011 antamassaan tuomiossa Ruiz Zambrano (C-34/09, EU:C:2011:124), 15.11.2011 antamassaan tuomiossa Dereci ym. (C-256/11, EU:C:2011:734), 6.12.2012 antamassaan tuomiossa O ym. (C-356/11 ja C-357/11, EU:C:2012:776) ja 10.5.2017 antamassaan tuomiossa Chavez-Vilchez ym. (C-133/15, EU:C:2017:354) soveltaa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa alaikäinen lapsi, joka on unionin kansalainen, asuu unionin alueen ulkopuolella tai ei ole koskaan oleskellut unionin alueella.
- 16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää, että unionin tuomioistuimen kieltävä vastaus merkitsisi Alankomaiden oikeuden mukaan sitä, että kolmannen maan kansalaiselle, joka on alaikäisen unionin kansalaisen vanhempi, ei voitaisi koskaan myöntää SEUT 20 artiklasta johdettua oleskeluoikeutta ja että hän voisi tulla Alankomaihin laillisesti vain, jos hän tekisi oleskelulupahakemuksen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi Roomassa 4.11.1950 tehdyn yleissopimuksen 8 artiklassa tarkoitettun yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamista koskevan oikeuden perusteella. Alankomaiden lainsäädännön mukaan tällainen hakemus edellyttää lähtökohtaisesti, että hakijalla on laajan perhekäsityksen perusteella myönnetty tilapäinen oleskelulupa perheenjäsenenä. Tältä edellytetään kuitenkin muun muassa, että

perheenjäsenen, jonka luona henkilön on tarkoitus asua, eli ”perheenkokoaja” on itse yli 21-vuotias. Alaikäinen lapsi ei luonnollisestikaan voi täyttää tätä edellytystä, mikä merkitsee sitä, ettei tällaisella oleskelulupahakemuksella ole alun perinkään mahdollisuutta menestyä.

- 17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii lisäksi sitä, minkä kriteerien perusteella on arvioitava unionin kansalaisen riippuvuussuhdetta kolmannen maan kansalaiseen sekä kysymystä lapsen tosiasiallisesta huollosta pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa.
- 18 Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht (Haagin alioikeus, Utrechtin istuntopaikka, Alankomaat) on tässä tilanteessa päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko SEUT 20 artiklaa tulkittava siten, että se on esteenä sille, että jäsenvaltio epää kolmannen maan kansalaiselta tilanteessa, jossa tällä on huollettavanaan alaikäinen lapsi, joka on unionin kansalainen ja tosiasiallisessa riippuvuussuhteessa kyseiseen kolmannen maan kansalaiseen, oleskeluoikeuden siinä jäsenvaltiossa, jonka kansalainen alaikäinen unionin kansalainen on, kun tämä alaikäinen unionin kansalainen oleskelee kyseisen jäsenvaltion alueen ja myös unionin alueen ulkopuolella ja/tai ei ole koskaan oleskellut unionin alueella, jolloin alaikäiseltä unionin kansalaiselta evätään tosiasiallisesti pääsy unionin alueelle?

- 2) a) Onko (alaikäisten) unionin kansalaisten esitettävä todellinen tai mahdollinen intressi siihen, että he käyttävät unionin kansalaisuuteen perustuvia oikeuksiaan?
b) Voiko tässä yhteydessä olla merkitystä sillä, että alaikäiset unionin kansalaiset eivät lähtökohtaisesti voi vedota oikeuksiinsa itsenäisesti eivätkä itse päättää oleskelupaikastaan, vaan he ovat tältä osin riippuvaisia vanhemmastaan tai vanhemmistaan, ja että tämä saattaa johtaa siihen, että alaikäisen unionin kansalaisen oikeuksien, jotka tällä on unionin kansalaisena, käyttämiseen vedotaan hänen nimissään, vaikka tämä ehkä olisi vastoin hänen muita, muun muassa 10.5.2017 annetussa tuomiossa Chavez-Vilchez ym. (C-133/15, EU:C:2017:354) tarkoitettua kaltaisia etujaan?
c) Ovatko unionin kansalaisuuteen liittyvät oikeudet ehdottomia siinä mielessä, ettei niille saa asettaa mitään esteitä tai että jäsenvaltio, jonka kansalainen unionin kansalainen on, on on jopa velvollinen toimimaan niin, että kyseisten oikeuksien käyttö on mahdollista?
- 3) a) Onko, kun arvioidaan sitä, onko kyseessä ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettu kaltainen riippuvuussuhde, ratkaisevaa merkitystä sillä, oliko vanhemmalla, joka on kolmannen maan kansalainen, ennen oleskelulupahakemuksen tekemistä tai ennen häneltä oleskeluoikeuden epäävän päätöksen tekemistä tai ennen kuin (kansallisen) tuomioistuimen on ratkaistava kyseisestä epäamisestä vireille pantu oikeudenkäynti vastuullaan alaikäisen unionin kansalaisen päivittäinen hoito vai ei, ja sillä, onko muita sellaisia henkilöitä, jotka ovat aikaisemmin vastanneet tästä päivittäisestä hoidosta ja/tai jotka voivat ottaa tämän hoidon vastuulleen (jatkaa sitä)?
b) Voidaanko alaikäiseltä unionin kansalaiselta vaatia tässä yhteydessä, että voidakseen tosiasiallisesti käyttää unionin oikeuteen perustuvia oikeuksiaan hän asettuu asumaan unionin alueelle sen toisen vanhempansa luo, joka on unionin kansalainen ja jolla ei mahdollisesti enää ole kyseisen alaikäisen huoltajuutta?
c) Jos tähän vastataan myöntävästi, onko kyseisessä yhteydessä merkitystä sillä, onko vanhemmalla (ollut) kyseisen alaikäisen huoltajuus ja/tai vastuullaan tämän laillinen, taloudellinen tai tunnetason huolto vai ei ja onko hän valmis vastaamaan kyseisestä huollosta ja/tai kyseisen alaikäisen hoidosta vai ei?

- d) Jos osoittautuu, että vanhempi, joka on kolmannen maan kansalainen, on alaikäisen unionin kansalaisen yksinhuoltaja, merkitseekö tämä silloin sitä, että kysymykselle laillisesta, taloudellisesta ja/tai tunnetason huollosta jää pienempi painoarvo?

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 19 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ensimmäinen kysymys koskee asiallisesti sitä, onko SEUT 20 artiklaa tulkittava siten, että se, että alaikäinen lapsi, joka on unionin kansalainen ja jolla on jäsenvaltion kansalaisuus, on asunut syntymästään saakka tämän jäsenvaltion alueen ulkopuolella eikä ole koskaan oleskellut unionin alueella, sulkee pois sen, että se hänen vanhemmistaan, joka on kolmannen maan kansalainen ja josta lapsi on riippuvainen, voisi saada kyseiseen artiklaan perustuvan johdetun oleskeluoikeuden.
- 20 Aluksi on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 20 artiklassa annetaan kaikille henkilöille, joilla on jäsenvaltion kansalaisuus, unionin kansalaisen asema, jonka tarkoituksena on olla jäsenvaltioiden kansalaisten perustavanlaatuisen asema (ks. vastaavasti tuomio 8.3.2011, Ruiz Zambrano, C-34/09, EU:C:2011:124, 41 kohta ja tuomio 9.6.2022, Préfet du Gers ja Institut national de la statistique et des études économiques, C-673/20, EU:C:2022:449, 49 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 21 Unionin kansalaisuus antaa jokaiselle unionin kansalaiselle henkilökohtaisen perusoikeuden liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, jollei EUT-sopimuksessa vahvistetuista rajoituksista ja ehdoista ja niiden soveltamiseksi toteutetuista toimenpiteistä muuta johdu (tuomio 27.2.2020, Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real (Unionin kansalaisen puoliso), C-836/18, EU:C:2020:119, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 22 Unionin tuomioistuin on katsonut, että SEUT 20 artikla on esteenä kansallisille toimenpiteille – ja myös päätöksille, joilla unionin kansalaisten perheenjäseniltä evätään oleskeluoikeus –, joiden vaikutuksesta unionin kansalaiset eivät tosiasiallisesti voi käyttää niitä olennaisia oikeuksia, jotka heillä on unionin kansalaisen asemansa perusteella (ks. mm. tuomio 8.3.2011, Ruiz Zambrano, C-34/09, EU:C:2011:124, 42 kohta; tuomio 6.12.2012, O ym., C-356/11 ja C-357/11, EU:C:2012:776, 45 kohta ja tuomio 10.5.2017, Chavez-Vilchez ym., C-133/15, EU:C:2017:354, 61 kohta).
- 23 Unionin kansalaisuutta koskevissa EUT-sopimuksen määräyksissä ei sitä vastoin myönnetä kolmannen maan kansalaisille mitään itsenäistä oikeutta. Kolmannen maan kansalaisille mahdollisesti myönnetty oikeudet eivät näet ole kyseisten kansalaisten omia oikeuksia vaan unionin kansalaisilla olevista oikeuksista johdettuja oikeuksia. Mainittujen johdettujen oikeuksien tavoite ja oikeutus perustuvat siihen toteamukseen, että niiden tunnustamisen epääminen voi loukata muun muassa unionin kansalaisen vapaata liikkuvuutta unionin alueella (tuomio 7.9.2022, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (SEUT 20 artiklaan perustuvan oleskeluoikeuden luonne), C-624/20, EU:C:2022:639, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 24 Unionin tuomioistuin on tältä osin jo todennut, että on olemassa hyvin erityislaatuisia tilanteita, joissa oleskeluoikeus on siitä huolimatta, ettei kolmansien maiden kansalaisten oleskeluoikeutta koskevaa unionin johdettua oikeutta ole sovellettava eikä kyseinen unionin kansalainen ole käyttänyt liikkumisvapauttaan, kuitenkin myönnettävä kolmannen maan kansalaiselle, joka on

- kyseisen unionin kansalaisen perheenjäsen, koska unionin kansalaisuuden tehokas vaikutus jätettäisiin ottamatta huomioon, jos tällaisen oikeuden epäämisen seurauksena kyseinen unionin kansalainen tosiasiallisesti joutuisi lähtemään koko unionin alueelta eikä hän siis tosiasiallisesti voisi käyttää niitä olennaisia oikeuksia jotka hänellä on kyseisen aseman perusteella (tuomio 8.5.2018, K.A. ym. (Perheenyhdistäminen Belgiassa), C-82/16, EU:C:2018:308, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 25 Edellisessä kohdassa mainituille tilanteille on ominaista se, että vaikka niitä säännellään säännöstoilla, jotka kuuluvat lähtökohtaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, eli säännöstoilla kolmansien valtioiden kansalaisten maahantulo- ja oleskeluoikeudesta unionin johdetun oikeuden sellaisten säännösten soveltamisalan ulkopuolella, joissa tietyin edellytyksin säädetään tällaisen oikeuden antamisesta, kyseisillä tilanteilla on kuitenkin erottamaton yhteys unionin kansalaisen liikkumis- ja oleskeluvapauteen, joka on esteenä sille, että kyseinen maahantulo- ja oleskeluoikeus evätään kolmansien valtioiden kansalaisilta siinä jäsenvaltiossa, jossa unionin kansalainen oleskelee, jottei liikkumis- ja oleskeluvapautta loukattaisi (tuomio 10.5.2017, Chavez-Vilchez ym., C-133/15, EU:C:2017:354, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 26 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että kolmannen maan kansalaiselle ei myönnetä oleskeluoikeutta, on kuitenkin omiaan asettamaan kyseenalaiseksi unionin kansalaisuuden tehokkaan vaikutuksen vain silloin, kun kyseisen kolmannen maan kansalaisen ja unionin kansalaisen, joka on hänen perheenjäsenensä, välillä on riippuvuussuhde, joka johtaisi siihen, että unionin kansalaisen on pakko lähteä kyseessä olevan kolmannen maan kansalaisen mukana ja poistua kokonaan unionin alueelta (tuomio 8.5.2018, K.A. ym. (Perheenyhdistäminen Belgiassa), C-82/16, EU:C:2018:308, 52 kohta) ja tuomio 7.9.2022, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (SEUT 20 artiklaan perustuvan oleskeluoikeuden luonne), C-624/20, EU:C:2022:639, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 27 Unionin tuomioistuin on oikeuskäytännössään todennut myös, että kolmannen maan kansalaiselle, joka on unionin kansalaisen perheenjäsen, asetettu unionin alueelle saapumista koskeva kielto voi samoin kuin jäsenvaltion aluetta koskeva oleskeluoikeuden epääminen tai menettäminen johtaa siihen, että kyseinen unionin kansalainen ei tosiasiallisesti voisi käyttää niitä olennaisia oikeuksia, jotka hänellä on asemansa perusteella, kun tämä maahantulokielto pakottaa näiden henkilöiden välisen riippuvuussuhteen vuoksi kyseisen kansalaisen tosiasiallisesti poistumaan kokonaan unionin alueelta sen perheenjäsenensä mukana, joka on mainitun kiellon kohteena oleva kolmannen maan kansalainen (ks. tuomio 27.5.2023, M.D. (Maahantulokielto Unkariin), C-528/21, EU:C:2023:341, 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 28 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa se, että alaikäisen lapsen, joka on unionin kansalainen, vanhemmalta, joka on kolmannen maan kansalainen, evätään oleskeluoikeus, ei kuitenkaan voi – toisin kuin SEUT 20 artiklaa koskevissa asioissa kyseessä olevissa tilanteissa, joista unionin tuomioistuin on jo lausunut – johtaa siihen, että kyseisen lapsi olisi pakko lähteä sen vanhemman mukana, joka on kolmannen maan kansalainen, ja poistua unionin alueelta, koska lapsi on syntymästään saakka asunut kolmannessa maassa eikä ole koskaan oleskellut unionissa.
- 29 Yhtäältä on kuitenkin niin, että vaikka unionin tuomioistuin on edellä 22 kohdassa lainatussa oikeuskäytännössä pannut merkille sen, että asianomainen lapsi oli aina oleskellut jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, tällä tarkennuksella pyrittiin ainoastaan korostamaan, että SEUT 20 artiklaan perustuvan johdetun oleskeluoikeuden saaminen ei riipu siitä, käyttääkö kyseinen

lapsi oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen ja oleskeluun unionin alueella, vaan siitä, että hänellä on unionin kansalaisen asema, eli asemasta, joka hänelle kuuluu näiden oikeuksien käyttämisestä pelkästään siitä syystä, että hänellä on jonkin jäsenvaltion kansalaisuus.

- 30 Toisaalta siinä tapauksessa, että lapsen, joka on unionin kansalainen, ja hänen vanhempansa, joka on kolmannen maan kansalainen, välillä on riippuvuussuhde, se, että viimeksi mainitulta evätään oikeus oleskella jäsenvaltiossa, jonka kansalainen lapsi on, voi estää kyseistä lasta oleskelemasta tai liikkumasta unionin alueella, koska hänen olisi tällöin pakko jäädä kolmanteen maahan kyseisen vanhemman luo.
- 31 Tämän osalta seuraukset, joita lapselle, joka on unionin kansalainen, aiheutuu siitä, että hän ei käytännössä voi tulla unionin alueella ja oleskella siellä, on katsottava samankaltaisiksi kuin seuraukset, joita aiheutuu siitä, että hänen on pakko lähteä unionin alueelta.
- 32 Kuten edellä 23 kohdassa on todettu, unionin kansalaisuutta koskevissa EUT-sopimuksen määräyksissä annetaan kolmansien maiden kansalaisille ainoastaan unionin kansalaisen oikeuksista johdettuja oikeuksia.
- 33 SEUT 20 artiklan nojalla kolmannen maan kansalaiselle tunnustettu oleskeluoikeus unionin kansalaisen perheenjäsenenä on oikeutettu siitä syystä, että tällainen oleskelu on tarpeen, jotta kyseinen unionin kansalainen voi tosiasiaassa käyttää olennaisia oikeuksia, jotka hänellä on kyseisen aseman perusteella, niin kauan kuin hän on edelleen riippuvainen mainitusta kolmannen maan kansalaisesta (tuomio 7.9.2022, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (SEUT 20 artiklaan perustuvan oleskeluoikeuden luonne), C-624/20, EU:C:2022:639, 41 kohta).
- 34 Se, että lapsen, joka on unionin kansalainen, vanhemmalta, joka on kolmannen maan kansalainen, evätään oleskeluoikeus, voi kuitenkin vaikuttaa siihen, voiko lapsi käyttää oikeuksiaan, vain siinä tapauksessa, että lapsen pitäisi tulla asianomaisen jäsenvaltion alueelle kyseisen vanhemman kanssa tai seurata tätä myöhemmin ja tämän jälkeen pysyä siellä.
- 35 Sitä vastoin siinä tapauksessa, että lapsen, joka on unionin kansalainen, vanhempi, joka on kolmannen maan kansalainen, oleskelee yksin unionin alueella, kun kyseinen lapsi jää kolmanteen maahan, päätös, jolla kyseiseltä vanhemmalta evätään oikeus oleskella kyseisellä alueella, ei vaikuta millään tavoin siihen, voiko lapsi käyttää oikeuksiaan.
- 36 SEUT 20 artiklasta johdettua oleskeluoikeutta ei siis ole tarkoitettu myönnettäväksi alaikäisen lapsen, joka on unionin kansalainen, vanhemmalle, joka on kolmannen maan kansalainen, tilanteessa, jossa kyseisen vanhemman tekemän johdetun oleskeluoikeuden saamista koskevan hakemuksen tai kyseessä olevan tapauksen yleisen asiayhteyden perusteella ei voida katsoa, että kyseinen lapsi, joka ei ole koskaan oleskellut jäsenvaltiossa, jonka kansalainen hän on, tulee käyttämään unionin kansalaisen oikeuksiaan tulella kyseisen jäsenvaltion alueelle ja oleskelemalla siellä kyseisen vanhemman kanssa.
- 37 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen, joka yksin on tältä osin toimivaltainen, on tehtävä tarvittavat tosiseikkoja koskevat tarkistukset arvioidakseen pääasiassa paitsi sitä, onko olemassa edellä 26 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettu riippuvuussuhde, myös sitä, onko osoitettu, että asianomainen lapsi myöhemmin tulee Alankomaihin ja oleskelee siellä sitten sen vanhempansa kanssa, joka on kolmannen maan kansalainen.

- 38 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen ensimmäiseen kysymykseen on edellä tarkasteltujen näkökohtien perusteella vastattava, että SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, että se, että alaikäinen lapsi, joka on unionin kansalainen ja jolla on jonkin jäsenvaltion kansalaisuus, on asunut syntymästään saakka tämän jäsenvaltion alueen ulkopuolella eikä ole koskaan oleskellut unionin alueella, ei sulje pois sitä, että se hänen vanhemmistaan, joka on kolmannen maan kansalainen ja josta lapsi on riippuvainen, voisi saada kyseiseen artiklaan perustuvan johdetun oleskeluoikeuden, kunhan on osoitettu, että lapsi myöhemmin tulee sen jäsenvaltion alueelle, jonka kansalainen hän on, ja oleskelee sitten siellä tämän vanhemman kanssa.

Toinen kysymys

- 39 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toinen kysymys koskee asiallisesti sitä, onko SEUT 20 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltio, jonka käsiteltäväksi on saatettu johdettua oleskeluoikeutta koskeva hakemus, jonka on tehnyt kolmannen maan kansalainen, josta tämän alaikäinen lapsi, joka on unionin kansalainen ja jolla on tämän jäsenvaltion kansalaisuus ja joka on asunut syntymästään saakka kyseisessä kolmannessa maassa oleskelematta koskaan unionin alueella, on riippuvainen, voi hylätä tämän hakemuksen sillä perusteella, että lapsen siirtymistä kyseiseen jäsenvaltioon, mitä lapsen oikeuksien käyttäminen unionin kansalaisena edellyttää, ei voida pitää lapsen todellisen tai mahdollisen edun mukaisena.
- 40 Tämän osalta on tuotava ensinnäkin esiin se, että edellä 20 ja 22 kohdassa lainatun oikeuskäytännön mukaan jokaiselle unionin kansalaiselle myönnetty oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella perustuu suoraan unionin kansalaisen asemaan, eikä sen käyttämiseksi edellytetä näyttöä siitä, että tähän olisi oltava jokin intressi.
- 41 Unionin tuomioistuin onkin tämän osalta todennut, että sellaisen kansainvälisen oikeuden periaatteen nojalla, jota unionin oikeudessa ei voida sivuuttaa, jäsenvaltio ei voi evätä omilta kansalaisiltaan oikeutta tulla alueelleen ja oleskella siellä ja että heillä on siis siellä ehdoton oleskeluoikeus (ks. vastaavasti tuomio 14.11.2017, Lounes, C-165/16, EU:C:2017:862, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 42 Toiseksi on muistettava unionin tuomioistuimen jo täsmentäneen, että alaikäinen lapsi voi vedota unionin oikeudessa taattuihin vapaata liikkuvuutta ja oleskelua koskeviin oikeuksiin. Jäsenvaltion kansalaisen mahdollisuudelle olla EUT-sopimuksessa ja johdetussa oikeudessa taattujen, henkilöiden vapaata liikkuvuutta koskevien oikeuksien haltija ei voida asettaa sellaista edellytystä, että kyseinen henkilö on saavuttanut iän, jota vaaditaan, jotta hän voi oikeudellisesti itse käyttää mainittuja oikeuksia (ks. vastaavasti tuomio 19.10.2004, Zhu ja Chen, C-200/02, EU:C:2004:639, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 43 Lisäksi vaikka unionin tuomioistuin onkin katsonut, että SEUT 20 artiklaan perustuvaa oleskelulupaa koskevan hakemuksen ratkaisemiseen toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon asianomaisen lapsen etu, tällaista huomioon ottamista on edellytetty vain arvioitaessa edellä 26 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetun riippuvuussuhteen olemassaoloa tai seurauksia, joita aiheutuu yleiseen turvallisuuteen tai järjestykseen liittyviin näkökohtiin perustuvasta poikkeuksesta tässä artiklassa säädettyyn johdettuun oleskeluoikeuteen (ks. vastaavasti tuomio 10.5.2017, Chavez-Vilchez ym., C-133/15, EU:C:2017:354, 71 kohta ja tuomio 5.5.2022, Subdelegación del Gobierno en Toledo (Perheenjäsenen oleskelu – Riittämättömät varat), C-451/19 ja C-532/19, EU:C:2022:354, 53 kohta). Unionin tuomioistuin on siis katsonut, että tällaiseen etuun ei voida vedota oleskelulupahakemuksen hylkäämiseksi vaan päinvastoin sellaisen päätöksen estämiseksi, jolla kyseinen lapsi pakotetaan poistumaan unionin alueelta.

- 44 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa tällaiset toimivaltaiset viranomaiset eivät voi ratkaista – kun toimenpiteitä vanhempainvastuun käytön rajaamiseksi ei ole toteutettu –, onko lapsen siirtyminen jäsenvaltioon, jonka kansalainen hän on, kyseisen lapsen edun mukaista, asettamatta itseään perusteettomasti kyseisen lapsen vanhempainvastuun haltijan asemaan ja sivuuttamatta lapsen edellä 42 kohdassa mainittua mahdollisuutta käyttää hänelle SEUT 20 artiklalla annettuun asemaan perustuvia oikeuksia.
- 45 Toiseen kysymykseen on edellä tarkasteltujen näkökohtien perusteella vastattava, että SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio, jonka käsiteltäväksi on saatettu johdettua oleskeluoikeutta koskeva hakemus, jonka on tehnyt kolmannen maan kansalainen, josta tämän alaikäinen lapsi, joka on unionin kansalainen ja jolla on tämän jäsenvaltion kansalaisuus ja joka on asunut syntymästään saakka kyseisessä kolmannessa maassa oleskelematta koskaan unionin alueella, on riippuvainen, ei voi hylätä tätä hakemusta sillä perusteella, että lapsen siirtyminen kyseiseen jäsenvaltioon, mitä lapsen oikeuksien käyttäminen unionin kansalaisena edellyttää, ei ole lapsen todellisen tai mahdollisen edun mukaista.

Kolmas kysymys

- 46 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kolmas kysymys koskee asiallisesti sitä, onko SEUT 20 artiklaa tulkittava siten, että ratkaisevina tekijöinä arvioitaessa, onko alaikäinen lapsi, joka on unionin kansalainen, riippuvainen vanhemmastaan, joka on kolmannen maan kansalainen, on pidettävä sitä, ettei tämä vanhempi ole aina huolehtinut lapsen päivittäisestä hoidosta, vaikka hänellä olisi ollut yksinhuoltajuus, sekä sitä, että kyseinen lapsi voisi mahdollisesti asettua asumaan unionin alueelle sellaisen toisen vanhempansa luokse, joka on unionin kansalainen.
- 47 Kuten edellä 26–28, 30, 31 ja 33 kohdassa on todettu, kolmannen maan kansalaiselle, joka on unionin kansalaisen perheenjäsen, myönnetään SEUT 20 artiklaan perustuva oleskeluoikeus vain hyvin erityisissä tilanteissa, joissa kyseisen kolmannen maan kansalaisen ja kyseisen unionin kansalaisen välillä on riippuvuussuhde, joka siinä tapauksessa, että mainitun kansalaisen oleskeluoikeutta unionin alueella ei tunnusteta, johtaisi siihen, että unionin kansalainen joutuisi lähtemään hänen mukanaan ja poistumaan kokonaan unionin alueelta, tai siihen, ettei hän voisi tulla sen jäsenvaltion alueelle, jonka kansalainen hän on, ja oleskella siellä.
- 48 Johdettuun oleskeluoikeuteen tähtäävää hakemusta on siis arvioitava sen riippuvuussuhteen lujuuden kannalta, joka on olemassa vanhemman, joka on kolmannen maan kansalainen, ja hänen alaikäisen lapsensa, joka on unionin kansalainen, välillä, ja tässä arvioinnissa on otettava huomioon kaikki käsiteltävän asian olosuhteet (ks. vastaavasti tuomio 10.5.2017, Chavez-Vilchez ym., C-133/15, EU:C:2017:354, 71 kohta; tuomio 8.5.2018, K.A. ym. (Perheenyhdistäminen Belgiassa), C-82/16, EU:C:2018:308, 72 kohta ja tuomio 27.2.2020, Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real (Unionin kansalaisen puoliso), C-836/18, EU:C:2020:119, 56 kohta).
- 49 Unionin tuomioistuin on tämän osalta katsonut, että tällaisen riippuvuussuhteen olemassaoloa arvioitaessa oli otettava huomioon kysymys lapsen tosiasiallisesta huollosta sekä se, vastaako se vanhempi, joka on kolmannen maan kansalainen, lain mukaan kyseisen lapsen elatuksesta ja huolehtiiko tämä vanhempi lapsesta taloudellisesti tai tunnetasolla. Merkityksellisinä seikkoina on pidetty myös tällaisen lapsen ikää, hänen fyysistä ja tunnetason kehitystään, hänen kiintymystään sekä siihen vanhempaan, joka on unionin kansalainen, että siihen vanhempaan, joka on kolmannen maan kansalainen, ja vaaraa, jonka lapsen erottaminen viimeksi mainitusta

aiheuttaisi kyseisen lapsen tasapainolle (tuomio 7.9.2022, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (SEUT 20 artiklaan perustuvan oleskeluoikeuden luonne), C-624/20, EU:C:2022:639, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 50 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että pelkäänsä sen perusteella, että jäsenvaltion kansalaiselle voi taloudellisista syistä tai perheen yhtenäisyyden säilyttämiseen unionin alueella liittyvistä syistä olla suotavaa, että hänen perheenjäsenensä, jotka eivät ole jäsenvaltion kansalaisia, voivat oleskella hänen kanssaan unionin alueella, ei sinänsä voida katsoa, että unionin kansalaisen olisi pakko lähteä unionin alueelta, jos tällaista oikeutta ei myönnetä (tuomio 5.5.2022, Subdelegación del Gobierno en Toledo (Perheenjäsenen oleskelu – Riittämättömät varat), C-451/19 ja C-532/19, EU:C:2022:354, 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 51 Unionin kansalaisen ja hänen perheenjäsenensä, joka on kolmannen maan kansalainen, välisen – biologisen tai oikeudellisen – perhesiteen olemassaolo ei siis voi riittää perusteeksi sille, että mainitulla perheenjäsenellä katsotaan SEUT 20 artiklan nojalla olevan johdettu oikeus oleskella sen jäsenvaltion alueella, jonka kansalainen unionin kansalainen on (tuomio 5.5.2022, Subdelegación del Gobierno en Toledo (Perheenjäsenen oleskelu – Riittämättömät varat), C-451/19 ja C-532/19, EU:C:2022:354, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 52 Kaikkien näiden seikkojen valossa on aluksi korostettava, että toimivaltaisten viranomaisten on otettava huomioon tilanne sellaisena kuin se on hetkellä, jolloin niiden on annettava ratkaisunsa, koska näiden viranomaisten on arvioitava, mitä ennakoitavissa olevia seurauksia niiden päätöksellä on siihen, voiko asianomainen lapsi tosiasialisesti käyttää niitä olennaisia oikeuksia, jotka SEUT 20 artiklalla annettu asema hänelle tarjoaa. Jotta välttyttäisiin siltä, että kyseinen lapsi menettäisi tämän mahdollisuuden näiden oikeuksien tosiasialiseen käyttöön, kansallisten tuomioistuinten, joita on pyydetty ratkaisemaan kyseisten viranomaisten päätöstä koskeva muutoksenhaku, on lisäksi otettava huomioon kyseisen päätöksen jälkeen ilmenneet tosiseikat (ks. analogisesti tuomio 17.4.2018, B ja Vomero, C-316/16 ja C-424/16, EU:C:2018:256, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 53 Näin ollen sitä, että vanhempi, joka on kolmannen maan kansalainen, ei a priori ole huolehtinut kyseisen lapsen päivittäisestä hoidosta pitkään aikaan, ja sitä, ettei sellaista riippuvuussuhdetta, joka tästä voi syntyä kyseisen ajan kuluessa, ehkä ole, ei voida pitää ratkaisevana, koska tämä tosiasia ei sulje pois sitä, että hetkellä, jolloin nämä kansalliset viranomaiset tai tuomioistuimet antavat ratkaisunsa, kyseinen vanhempi tosiasialisesti huolehtii tästä.
- 54 Tässä yhteydessä on muistettava unionin tuomioistuimen katsoneen, että vanhemman, joka on kolmannen maan kansalainen, ja hänen alaikäisen lapsensa, joka on unionin kansalainen, yhdessä asuminen ei ole välttämätön edellytys, jota olisi pidettävä määräävänä sen osalta, onko heidän välillään riippuvuussuhde (tuomio 5.5.2022, Subdelegación del Gobierno en Toledo (Perheenjäsenen oleskelu – Riittämättömät varat), C-451/19 ja C-532/19, EU:C:2022:354, EU:C:2022:354, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 55 Sitä vastoin pelkäänsä se, että kyseinen vanhempi, joka on kolmannen maan kansalainen, hetkellä, jolloin kansallisen tuomioistuimen on annettava ratkaisunsa, huolehtii päivittäin alaikäisestä lapsesta, joka on unionin kansalainen, ei riitä osoittamaan riippuvuussuhteen olemassaoloa, koska tämän arvioinnin on aina perustuttava kaikkien merkityksellisten seikkojen huomioon ottamiseen.

- 56 Sen osalta, että toinen asianomaisen lapsen vanhemmista on jossakin jäsenvaltiossa asuva unionin kansalainen, on todettava, että tällaisella seikalla on merkitystä SEUT 20 artiklan soveltamisen kannalta, jos osoitetaan, että kyseinen vanhempi on tosiasiallisesti kykenevä ja valmis vastaamaan yksin kyseisen lapsen päivittäisestä ja tosiasiallisesta huollosta (ks. vastaavasti tuomio 10.5.2017, Chavez-Vilchez ym., C-133/15, EU:C:2017:354, 71 kohta).
- 57 Vaikka tämä seikka oletettaisiin toteen näytetyksi, se ei kuitenkaan yksin riitä perusteeksi toteamukselle, ettei vanhemman, joka on kolmannen maan kansalainen, ja alaikäisen lapsen, joka on unionin kansalainen, välillä ole riippuvuussuhdetta, jonka vuoksi lapsi ei pääsisi tulemaan unionin alueelle eikä oleskelemaan siellä, jos kyseiseltä kolmannen maan kansalaiselta evätään oleskeluoikeus, sillä tällainen toteamus voidaan tehdä vain tutkimalla kaikki tapauksen kannalta merkitykselliset seikat (ks. vastaavasti tuomio 5.5.2022, Subdelegación del Gobierno en Toledo (Perheenjäsenen oleskelu – Riittämättömät varat), C-451/19 ja C-532/19, EU:C:2022:354, 67 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 58 Vaikka vanhemman, joka on kolmannen maan kansalainen, on lähtökohtaisesti esitettävä seikat, joilla pyritään osoittamaan, että hänellä on SEUT 20 artiklaan perustuva oleskeluoikeus, ja erityisesti seikat, jotka osoittavat, että jos oleskeluoikeus evätään, lapselta evätään hänelle unionin kansalaisena kuuluvien oikeuksien tosiasiallinen käyttö, on kuitenkin niin, että arvioitaessa edellytyksiä, joiden on täytyttävä, jotta kolmannen maan kansalainen voi saada tällaisen oleskeluoikeuden, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on huolehdittava siitä, ettei todistustaakkaa koskevan kansallisen säännösten soveltaminen vaaranna SEUT 20 artiklan tehokasta vaikutusta (tuomio 10.5.2017, Chavez-Vilchez ym., C-133/15, EU:C:2017:354, 76 kohta).
- 59 Tällaisen todistustaakkaa koskevan kansallisen säännösten soveltaminen ei siis vapauta asianomaisen jäsenvaltion viranomaisia suorittamasta kolmannen maan kansalaisen toimittamien tietojen perusteella tutkimuksia, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, missä vanhempi, joka on kyseisen jäsenvaltion kansalainen, asuu, ja sen arvioimiseksi, onko yhtäältä kyseinen vanhempi todellisuudessa kykenevä ja valmis vastaamaan yksin lapsen päivittäisestä ja tosiasiallisesta huollosta ja onko toisaalta lapsen ja vanhemman, joka on kolmannen maan kansalainen, välillä sellainen riippuvuussuhde, että päätös, jolla kyseiseltä vanhemmalta evätään oleskeluoikeus, johtaisi siihen, ettei lapsi voisi tosiasiallisesti käyttää niitä olennaisia oikeuksia, jotka liittyvät hänen unionin kansalaisen asemaansa (ks. analogisesti tuomio 10.5.2017, Chavez-Vilchez ym., C-133/15, EU:C:2017:354, 77 kohta).
- 60 Todettakoon lopuksi, että edellä 48–50 kohdassa lainatun oikeuskäytännön mukaan se, että vanhemmalla, joka on kolmannen maan kansalainen, on alaikäisen lapsen yksinhuoltajuus, on merkityksellinen mutta ei ratkaiseva tekijä arvioitaessa tosiasiallisen riippuvuuden olemassaoloa, joka ei voi – kuten edellä 51 kohdassa on todettu – seurata suoraan vanhemman, joka on kolmannen maan kansalainen, ja hänen alaikäisen lapsensa, joka on unionin kansalainen, välisestä oikeudellisesta suhteesta.
- 61 Kolmanteen kysymykseen on edellä tarkasteltujen näkökohtien perusteella vastattava, että SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, että arvioitaessa, onko alaikäinen lapsi, joka on unionin kansalainen, riippuvainen vanhemmastaan, joka on kolmannen maan kansalainen, asianomaisen jäsenvaltion on otettava huomioon kaikki merkitykselliset seikat, eikä tämän osalta ratkaisevana voida pitää sitä, että se vanhempi, joka on kolmannen maan kansalainen, ei ole aina huolehtinut lapsen päivittäisestä hoidosta mutta on nyt tämän yksinhuoltaja, eikä sitä, että toinen vanhempi, joka on unionin kansalainen, voisi vastata lapsen päivittäisestä ja tosiasiallisesta huollosta.

Oikeudenkäyntikulut

- 62 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, että se, että alaikäinen lapsi, joka on Euroopan unionin kansalainen ja jolla on jonkin jäsenvaltion kansalaisuus, on asunut syntymästään saakka tämän jäsenvaltion alueen ulkopuolella eikä ole koskaan oleskellut unionin alueella, ei sulje pois sitä, että se hänen vanhemmistaan, joka on kolmannen maan kansalainen ja josta lapsi on riippuvainen, voisi saada kyseiseen artiklaan perustuvan johdetun oleskeluoikeuden, kunhan on osoitettu, että lapsi myöhemmin tulee sen jäsenvaltion alueelle, jonka kansalainen hän on, ja oleskelee sitten siellä tämän vanhemman kanssa.
- 2) SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio, jonka käsiteltäväksi on saatettu johdettua oleskeluoikeutta koskeva hakemus, jonka on tehnyt kolmannen maan kansalainen, josta tämän alaikäinen lapsi, joka on Euroopan unionin kansalainen ja jolla on tämän jäsenvaltion kansalaisuus ja joka on asunut syntymästään saakka kyseisessä kolmannessa maassa oleskelematta koskaan unionin alueella, on riippuvainen, ei voi hylätä tätä hakemusta sillä perusteella, että lapsen siirtyminen kyseiseen jäsenvaltioon, mitä lapsen oikeuksien käyttäminen unionin kansalaisena edellyttää, ei ole lapsen todellisen tai mahdollisen edun mukaista.
- 3) SEUT 20 artiklaa on tulkittava siten, että arvioitaessa, onko alaikäinen lapsi, joka on Euroopan unionin kansalainen, riippuvainen vanhemmistaan, joka on kolmannen maan kansalainen, asianomaisen jäsenvaltion on otettava huomioon kaikki merkitykselliset seikat, eikä tämän osalta ratkaisevana voida pitää sitä, että se vanhempi, joka on kolmannen maan kansalainen, ei ole aina huolehtinut lapsen päivittäisestä hoidosta mutta on nyt tämän yksinhuoltaja, eikä sitä, että toinen vanhempi, joka on unionin kansalainen, voisi vastata lapsen päivittäisestä ja tosiasiallisesta huollosta.

Allekirjoitukset